

Verslag van de 'moeder van alle citytrips' naar de stad der steden :

het onovertroffen London

Vrijdag 10 november '17

De 14 Leisurecitytrippers maken zich , nog voor het kriecken van de dag, klaar voor de onderzeese reis naar London, hoofdstad van het Britse koninkrijk.

Allen? Neen, want 1 avonturier probeerde, zoals een echte vluchteling in spe, zonder papieren de grens over te steken, zonder succes. Zijn liefvallige echtgenote offert zich dan maar op met de onverlaat een latere Eurostar te nemen

Ondertussen geniet het 12-delige genootschap van een fikse wandeling, langs Trafalgarsquare, waar een Napoleonachtige figuur, Nelson genaamd hoog op zijn voetstuk pronkt, naar Buckingham Palace, onder leiding van onze stralende gids Ans, en onder een even stralende zon.

Zoals het de Britse dynastie betaamt, en de eeuwenoude traditie het wil, verschijnt mooi op tijd, de brigade van de wisselende wacht in al haar pracht en praal. De deskundige uitleg van Ans, leert ons dat ook Charles en Camilla recht hebben op hun guards, dat de berenmutsen echte Canadese beren zijn, en dat de *Welsh people* een voorkeur hebben voor prei (op hun muts).

Via St Jamespark, in volle herfstglorie, sprinten we naar onze eerste lichte *casual lunch* in de catacomben van Oldstar Westminster, met onze ondertussen gelande *réfugiés*, juist op tijd om de innerlijke mens van voldoende krachten te voorzien en te spurten naar onze volgende *rendez-vous, the rituals of the afternoon tea*.

We houden (gelukkig om even op adem te komen) halte voor the house of Parliament, waar Hoger en Lager elk zijn aparte ingang heeft, en waar enkel de hallen ontsnapt zijn aan de 17-eeuwse Londense brand, en waar Big Ben mooi in haar steigers pronkt. Staan we stil voor Westminster Abbey, waar bijna iedereen van de hogere adel en de politiek begraven ligt, en aan de sterk bewaakte Downing Street 10.

En dan '*the ritual of the afternoon tea*', in Browns hotel in Mayfair. Zoals het de 'executive' club past, worden we verwezen naar een aparte empire zaal, waar we verwelkomd worden

door onze persoonlijke Algerijnse butler. Met een glaasje exclusieve Ruinart champagne, dit om onze maag open te zetten voor de vele, *assorted finger sandwiches, a selection of pastries*, om duimen en vingers van af te likken, en natuurlijk de fameuze *British scones*. Dit alles overgoten door non-stop tea.

Gelukkig wacht ons een lange wandeling, à la padvinder, naar het hotel, om onze maag en andere ingewanden klaar te maken voor onze diner in een oude rokerij en bakkerij, *St-John Smithfield*. Met een heerlijke maaltijd van mergpijpjes en subliem gebraden en gekruide roastbeef en lamsbeef, vergezeld van alle nodige *sidedishes*.

Zaterdag 11 november '17

Na een welverdiende nachtrust, neemt Ans ons mee naar de 2000 jaar oude City of London. Waar de verzekeringsmaatschappijen en aandelenmarkten hun oorsprong vinden, en de verschillende ambachten en handel hoog tij vieren, in een mix van eeuwenoude (*towerbridge en tower of London*) en hypermoderne gebouwen (*Lloyds, the rasp, the gherkin,...*).

En weer zoals het de 'executive' club betaamt, doet de nieuwe jaarlijks kiesbare nieuwe burgemeester van Old City (met haar 9000 inwoners) juist nu zijn plechtige intrede, in zijn sprookjesachtige gouden koets, voorafgegaan door de cavalerie, de gilde van de Thamesveerbootroeiers en een fanfare te paard !

Maar gourmetclub zou geen gourmetclub zijn, zonder een lunch in de o zo drukke oudste voedselmarkt, Boroughmarket, met o zo verse vis.

En London zou London niet zijn, zonder haar vele musea. Waaronder de Tate Modern in een oude electriciteitsfabriek, waar diverse kunstliefhebbers eindeloos aan hun trekken komen.

We richten onze blikken omhoog op zoek naar de hoogste toren van de stad, het land en de EU, *the Shard*. Op het 72ste verdiep, genieten we, met een glas echte champagnebubbels van Lanson, van het schitterende uitzicht op het nachtleven van de big City aan onze voeten, inbegrepen het vuurwerk voor onze nieuwe Lord Mayor of the Old City.

's Avonds maken we een wandeling (London wordt nu eenmaal te voet beleefd) langs, of voor een verdwaald individu door, het gezellige Covent Garden (zo komen we te weten dat Ronny een echte dierenliefhebber is met een zwak voor (kerst)herten), naar ons Indisch restaurant Cinamon Bazaar. We volgen de *silk route*, tzt onze menu een beetje aan de pikante kant,

maar daarom niet minder lekker. Met als attractie, zicht op en in het leven van de modale Britse burger, in een modale Britse woning.

Zondag 12 november '17

Eerst even nautica op het water : met de 'speed'omnibusboot, de Thamesclipper, varen we relax naar de andere kant van London, North Greenwich, East London. Verbaasd en verwonderd kijken we recht op de ATPtennisbal, O2arena in een hippe, moderne buurt.

Ook nu gaat de lunch niet onopgemerkt voorbij. In de *Tramshed*, met een indrukwekkend kunstwerk van Damien Hirst, tzt een koe en een kip op sterk water, waarvan het vlees, top van *cuisson* en van smaak, als lunch geserveerd wordt. Of was het van een andere koe?

Om ons eens anders te verplaatsen dan met onze voetjes, maken we vandaag gebruik van boot, kabelbaan, trein en metro. Kwestie van London te dwarsen en uit te komen in de chique côté van London, Hyde Park en Kensington Park, met de fontein van Diana, het standbeeld van niemand minder dan Peter Pan, en het vol liefde opgerichte memorial voor Albert, door zijn liefvallige echtgenote, Queen Victoria.

We stappen - ondertussen fervente wandelaars geworden - naar Harrods, waar we achterover vallen van de grootsheid van het gebouw, de pracht van de (kerst)etalages, en vooral van de hoge prijzen.

Onze laatste diner, met dank aan de goede smaak van Ans, is echt de *top of the bill* van onze citytrip, en misschien ook van alle vorige Leisurecitytrips op culinair vlak, restaurant Chotte Matte, de zgn. Nikkei-keuken d.i. Japans-Peruviaans, extraordinaire combinatie met een explosie van ongekennde smaken, overgoten met de heerlijkste wijnen. En dit in een aangenaam zen-decor.

Maandag 12 november '17

De laatste dag breekt aan, een semivrije dag. Maar het genootschap kan elkaar niet missen. Daarom stappen we samen, als een gedilde troep, naar Picadilly Circus. Ans verwacht ons voor een lunchuitstap, in de bijzondere straten van Soho, met een voorgerecht in een speciaal

voor de Leisurevrienden ontworpen kooi, en een eindeloos hoofdgerecht van verschillende Venetiaanse specialiteiten, in Polpo, ooit het thuis van de Venetiaanse schilder Canaletto. Alsof dit niet genoeg is, trakteert Ans ons, bij wijze van afscheid, en om dit uiteraard voorbeeldig, aangenaam, aandachtig en altijd stipt gezelschap, op een ijsje in een speciaal daarvoor ontworpen ijssalon.

's Namiddags kunnen de shoppers hun hart en portemonnee de vrije loop laten, in de sierlijke, smaakvol ingerichte shops, gevestigd in de mooiste gebouwen.

Aan elk mooi liedje komt een eind, en dus ook aan deze memorabele, doch uitzonderlijke gourmet- en wandelcitytrip (met 62 km in de benen).

Besluit : dit was een van de betere citytrips : London is vlakbij en gemakkelijk te verkennen. Het bulkt van de bezienswaardigheden op cultureel, architecturaal, folkloristisch vlak en *last but not least* : daar zijn de beste restaurants ter wereld. De stad is multicultureel en heeft een internationale *feeling* : niet te missen dus !

PS: momenteel loopt een serie op één op vrijdagavond over Victoria en haar geliefde Albert.

PPS: wist u dat London als een van de vier traditionele alfa-wereldsteden wordt beschouwd, samen met Parijs, Tokio en New York ?